

Ririro

Otac Mraz

Nekada davno živeli su muž i žena koji su imali prekrasnu kćer. Zvala se Nataša. Nedugo nakon što je Natašina majka umrla, njen otac se ponovo oženio. Njena maćeha je već imala dve kćeri. Nataša je bila oduševljena što je dobila ne samo novu majku, već i dve sestre.

Nažalost, ubrzo je otkrila da njena maćeha i njene dve kćeri nimalo nisu dobre. Terale su je da radi sve teške poslove, a same nisu radile ništa. Natašin otac je to naravno primetio, ali nije imao snage da se suprostavi svojoj novoj supruzi. Nataša je bila jako tužna, ali nije želela da to iko primeti. Uvek se trudila da usreći sve oko sebe.

Jednog ledeno hladnog dana, dok su nanosi snega bili i više metara, a ledenice su visile sa krovova, maćeha je rekla svom mužu: „Vreme je da nađemo muža za Natašu. Sutra ćeš izaći sa sankama i povesti je sa sobom.“ Ove su reči Natašu jako razveselile jer nije bila sretna kod kuće i želela je da se uda za nekog dobrog čoveka.

Sledećeg jutra je Nataša obukla svoju najlepšu odeću i sišla. Sa sobom je ponela malu torbu sa najdragocenijim stvarima. Izgledala je tako lepo i slatko! Maćeha i sestre su bile ljubomorne na nju, iako su imale bolju odeću i nakit.

Zatim je maćeha rekla svom mužu: „Slušaj pažljivo! Odvedi Marfoeskju na veliko brdo u šumi. Tamo je ostavi pored velikog bora. Tamo će je preuzeti njen mladoženja. Želim da se uda za Oca Mraza.

Ovaj zli plan je toliko uplašio njenog muža i Marfoeskju! Ali su krenuli i nakon nekog vremena stigli do velikog bora. Sneg je počeo da pada sve jače i jače, a Marfoeskja je sela ispod drveta. Njen otac se oprostio sa njom plačući i otišao kući.

Nataši je postajalo sve hladnije dok je sama sedela u šumi punoj snega i zime.

Odjednom je čula buku, koja se sve više približavala. Činilo se da neko skače sa drveta na drvo. Mraz se približavao.

Nataša je ubrzo čula isti zvuk, ali sada iznad sebe, sa vrha bora.

Odmah je postalo još hladnije. Zatim je glas upitao: „Slatka devojkko, je li ti dovoljno toplo?“, Nataša je jedva mogla da govori jer joj je bilo jako hladno, ali je prošaptala: „Da, Oče Mraz“. Mraz se spustio niz drvo i postavio joj opet isto pitanje. Devojka je opet ljubazno odgovorila.

Zatim je Mraz skočio sa drveta na zemlju ispred Nataše. Bio je prelep, imao je bogat ogrtač pun pahuljica i žezlo od leda. Pogledao je skoro promrzlu devojkju i nežno je dodirnuo svojim žezlom. Nataša se odmah zagrejala. Odeća koju je imala na sebi odjednom se promenila i postala najlepša odeća koju je ikada videla. Njena mala torba sa ličnim

stvarima pretvorila se u najsjajnije dragulje. Mraz je zadovoljno pogledao Natašu, a zatim nestao.

Natašin otac nije mogao da veruje svojim očima kad je sledećeg jutra ugledao ćerku kako bezbedno i spokojno sedi ispod bora. Sjajni dragulji i prelepa odeća bili su još jedno lepo iznenađenje. Odveo je ćerku kući misleći da će se njegova žena pokajati zbog svoje odluke. Ali umesto toga, postala je još ljubomornija! Odlučila je da pošalje i svoje ćerke ispod bora.

Ali njene ćerke nisu bile tako dobre i umiljate kao Nataša. Kad je Otac Mraz došao da ih proveri, bile su nevaspitane i zle. Zato ih nije nagradio draguljima i odećom, već ih je ostavio da se smrznju. Kada je njihova majka to otkrila sledećeg dana, obuzela ju je tuga, ali je nakon nekog vremena shvatila da je to bila lekcija za nju jer je okrutna i pohlepna.

Nakon toga Natašin život je postao mnogo bolji. Upoznala je dobrog čoveka, za kog je trebalo da se uda. I živeli su srećno do kraja života.